

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **M. S.**, narozeného dne ..., bytem v P. 4, L. 822/282, ukrajinského státního příslušníka, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Opletalova 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem v Praze 4, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/50, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 27.5.2013, č.j.: MV-53957-4/SO-2012

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí, jímž žalovaný správní úřad zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 30.3.2012, kterým byla podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu), zrušena žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonný manažer – účast v právnické osobě.

Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je v hrubém rozporu s právními předpisy a v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, byla flagrantním způsobem ignorována základní procesní práva žalobce. Napadeným rozhodnutím bylo odmítnuto odvolání žalobce jako opožděné. Předmětné řízení bylo zahájeno z moci úřední a proto je podle přesvědčení

žalobce primárně odpovědností správního úřadu, aby - když už přistoupil k zahájení řízení - postupoval stejně tak v souladu se zákonem. Správní úřad dostatečně nevysvětlil svůj postup podle ustanovení § 92 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tedy proč nejsou dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení. Správní úřad tento zákonný požadavek absolutně neodůvodnil a pouze konstatoval, že tyto předpoklady dány nejsou, bez dalšího řádného odůvodnění. Řízení bylo zahájeno z moci úřední a předmětné odvolání bylo podáno s prodlením jediného dne. Za této situace je nutno hodnotit postup žalovaného jako přepjatě formalistický, neboť základním účelem správního rozhodování je zejména docílit vydání spravedlivého rozhodnutí, které bude úměrné zájmu veřejnému při posouzení zájmu osobního konkrétních účastníků řízení.

Ústavní soud České republiky ve své konstantní judikatuře již mnohokrát potvrdil, že netoleruje orgánům veřejné moci a obecným soudům formalistický postup za použití v podstatě sofistického odůvodňování zřejmé nespravedlnosti. Obecný soud není absolutně vázán doslovným zněním zákona, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit, pokud to vyžaduje účel zákona, historie vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku. Ústavní soud několikrát uvedl, že z pohledu ústavněprávního je nutno stanovit podmínky, při kterých nesprávná aplikace ústavního práva obecnými soudy má za následek porušení základních práv či svobod. Porušením některé ze základních norem v důsledku svévole anebo důsledku interpretace, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti (např. i přepjatý formalismus) pak zakládá dotčení na základním právu a svobodě. Ústavní soud považuje za samozřejmé a pro nalézání práva za určující, že vždy je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu, které jsou založeny na zjištěných skutkových okolnostech. Mnohé případy a jejich specifické okolnosti mohou být značně komplikované a netypické, to však nevyvazuje orgány veřejné správy či obecné soudy z povinnosti udělat vše pro spravedlivé řešení, jakkoliv se to může jevit složité. Žalobce má za to, že okolnosti jeho případu jsou natolik specifické, že správní úřad měl zohlednit výše uvedené skutečnosti, tedy opožděnost pouze o jediný den a skutečnost, že řízení bylo zahájeno z moci úřední a vyjádřit se exaktně a konkrétně, proč nemohl rozhodnutí správního úřadu prvního stupně přezkoumat v přezkumném řízení.

Žalovaný odvolací správní úřad ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že v průběhu správního řízení bylo svědeckou výpovědí paní E. B. prokázáno, že žalobce předložil v řízení o žádosti ze dne 18.11.2010 padělaný doklad, obsahující nepravdivé údaje o zajištění ubytování cizince. Z tohoto důvodu správní úřad prvního stupně zrušil účastníku řízení rozhodnutím ze dne 30.3.2012 povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonný manažer – účast v právnické osobě. Žalovaný se skutečnostmi, uváděnými žalobcem v žalobě, již zabýval v rámci vedeného odvolacího řízení a k věci se již vyjádřil napadeným rozhodnutím, v němž jsou uvedena konkrétní tvrzení.

K námitce žalobce, že správní úřad dostatečně nevysvětlil a neodůvodnil svůj postup podle ustanovení § 92 odst.1 správního řádu, tedy proč nejsou dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, žalovaný poukazuje na to, že žalobce v podané žalobě neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že právní názor, který zaujaly správní úřady, totiž že žádost byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty, je nezákonný. Samotná skutečnost, že správní úřad zaujal jiný právní názor než žalobce, nepostačuje k tomu, aby bylo zahájeno přezkumné řízení. Žalovaný správní úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, byť ve stručné formě, že neshledal podmínky pro

zahájení přezkumného řízení. Smyslem a cílem ustanovení § 92 odst.1 správního řádu není podle judikatury Městského soudu v Praze to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Jistě je povinností správních úřadů zabývat se těmito otázkami, avšak zcela postačí vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum shledány či nikoli. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně i přesto, že odvolání bylo podána opožděně a takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní úřad zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěrů o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení by znamenalo, že se správní úřad věcně problematikou fakticky zabývá.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 15.4.2014 zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na odůvodnění podané žaloby, zástupce žalovaného správního úřadu se z účasti u jednání soudu řádně a včas omluvil a soud proto o žalobě jednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Žalobci byl povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky za účelem výkoný manažer – účast v právnické osobě. Žalobce k žádosti předložil (kromě dalších náležitostí) doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území České republiky na adrese P. 9-H., V N. H. 19. Z tohoto dokladu bylo zřejmé, že ubytovatelka E. B. poskytuje žalobci ubytování ode dne 1.12.2010 do dne 17.12.2012. Na základě takto předložených náležitostí bylo žalobci uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkoný manažer – účast v právnické osobě s platností do dne 28.4.2012.

Dne 26.1.2012 byl u správního úřadu prvního stupně sepsán protokol o podání svědecké výpovědi s paní E. B., která uvedla, že na adrese P. 9, V N. H. 19, nikdy žádnou nemovitost nevlastnila, nikomu žádné potvrzení o zajištění ubytování nepodepsala a stoprocentně došlo k napodobení jejího podpisu.

Na základě takto zjištěných skutečností Ministerstvo vnitra zahájilo dne 8.2.2012 z moci úřední řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu podle ustanovení § 37 odst.2 písm.a) zákona o pobytu cizinců. Oznámení o zahájení správního řízení bylo žalobci doručeno dne 23.2.2012.

Žalobce podal k zahájenému správnímu řízení dne 26.3.2012 písemné vyjádření, v němž uvedl, že žádost nepodával osobně, na podání žádosti uzavřel standardní ústní obstaravatelskou smlouvu na obstarání dokladů s paní L., jejíž plná moc musí být součástí žádosti. Doklad o zajištění ubytování dodal paní L. sám, protože v té době bydlel na adrese v P. 4, L. 822. Zavázal se, že po návratu z dovolené písemně potvrdí, že na adrese bydlí již od roku 2010 a doloží v případě potřeby jména osob, které skutečnost dosvědčí. Zároveň si vyžádal nový doklad o ubytování od majitele domu a změnu ubytování nahlásil.

Správní úřad prvního stupně rozhodnutím ze dne 30.3.2012, čj: OAM-358-10/ZR-2011 zrušil žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkoný manažer – účast v právnické osobě, přičemž posoudil dopad rozhodnutí o zrušení

povolení k dlouhodobému pobytu do soukromého a rodinného života účastníka řízení, když ze spisového materiálu zjistil, že žalobce je svobodný a bezdětný, jeho rodiče i sestry žijí na území domovského státu a na území České republiky neměli nikdy povolen žádný druh pobytu. Správní úřad vyhodnotil, že není ve veřejném zájmu České republiky, aby měl povolení k pobytu udělen cizinec, který závažným způsobem porušil její zákony. Předkládání padělaných dokladů je rozšířeným negativním jevem, který v současné době zásadním způsobem narušuje efektivní výkon státní správy v oblasti pobytu cizinců na území České republiky. V daném případě je jednoznačně veřejný zájem většinové společnosti občanů České republiky i cizinců s legálním pobytem v České republice, kteří dodržují zákony České republiky nadřazen zájmu jednotlivce, tedy účastníka řízení dlouhodobě porušujícího zákony. Veřejným zájmem je v dané věci to, aby byly zákony České republiky dodržovány.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 28.4.2012 odvolání. Správní úřad prvního stupně posoudil podané odvolání a protože neshledal důvody pro jeho vyhovění, postoupil spisový materiál ke konečnému rozhodnutí odvolacímu správnímu úřadu.

Žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce jako opožděné zamítl s tím, že odvolání bylo podáno 28.4.2012, rozhodnutí správního úřadu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 12.4.2012. Odvolání žalobce bylo předáno k poštovní přepravě dne 28.4.2012 a správnímu úřadu bylo doručeno dne 3.5.2012. Odvolací správní úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že vzhledem ke skutečnosti, že lhůta pro podání odvolání marně uplynula dne 27.4.2012, bylo odvolání posouzeno jako opožděné a Komise dospěla k závěru, že zde nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení ani pro vydání nového rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.r.s.). Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí, jímž žalovaný správní úřad zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 30.3.2012, kterým mu byla podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 46 odst.1 zákona o pobytu cizinců zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě.

Při posuzování důvodnosti žaloby ve správním soudnictví musí soud zohlednit předmět správního řízení. V daném případě odvolací správní úřad dospěl k závěru, že odvolání bylo žalobcem podáno opožděně, bylo proto povinností soudu posoudit, zda závěr správního orgánu o tom, že odvolání bylo podáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty, má oporu v obsahu spisového materiálu. Vzhledem k tomu, že žalobce v této zásadní otázce neuplatňuje žádné konkrétní námitky, soud v obecné poloze konstatuje, že usnesení prvostupňového správního orgánu ze dne 30.3.2012 obsahuje řádné poučení o tom, že odvolání je nutno podat u tohoto orgánu. To znamená, že v daném případě platila obecná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání, jež je stanovena v ustanovení § 83 odst.1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 170b odstavec 1 zákona o pobytu cizinců. V rámci běhu této odvolací lhůty odvolání prvostupňovému správnímu úřadu doručeno nebylo. Závěr

žalovaného o tom, že žalobce podal odvolání opožděně, soud neshledal nesprávným. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 12.4.2012, lhůta pro podání odvolání běžela do pátku 27.4.2012, odvolání žalobce bylo podáno k přepravě až dne 28.4.2012, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Soud neshledal žalobu důvodnou ani v té části, v níž žalobce polemizuje se závěry odvolacího správního úřadu o tom, že neshledal podmínky pro zahájení přezkumného řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, byť ve stručné formě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí o odvolání je zřejmé, že tuto otázku žalovaný zvažoval. Smyslem a cílem ustanovení § 92 odst.1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá. Pak by úprava, obsahující oprávnění správního úřadu zamítnout odvolání jako opožděně podané zcela ztrácela smysl. Žalobce netvrdí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že prvostupňový správní úřad postupoval v rozporu se zákonem či že skutkový stav neodpovídá tomu, co bylo správními úřady zjištěno. Obecnou námitku o tom, že správní úřad dostatečně neodůvodnil závěr o neexistenci podmínek pro přezkum rozhodnutí neshledal soud důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného odůvodnění Městský soud v Praze dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné a s ohledem na jejich obsah nebyla u žalobou napadeného rozhodnutí shledána nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku krácení práv žalobce a protože soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci samé úspěšný nebyl a úspěšnému žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15.dubna 2014

JUDr.Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu